

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **Z. C.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 12. 2006, č. j. 43 Cad 2/2006 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 12. 2005, č. X, jímž byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel(ka) musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen(a) advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Protože stěžovatelka při podání kasační stížnosti soudu nedoložila, že je zastoupena advokátem, popř. že má sama požadované právnické vzdělání, vyzval Krajský soud v Ostravě stěžovatelku usnesením ze dne 14. 6. 2007, č. j. 43 Cad 2/2006 - 41, aby ve stanovené lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a aby prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů doplnila údaj o tom, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a uvedla důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně stěžovatelku poučil o tom, že nevyhoví-li výzvě soudu, nelze v řízení pokračovat a soud řízení o kasační stížnosti dle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítne.

Toto usnesení, jak vyplývá ze spisu, bylo stěžovatelce doručováno na adresu jejího bydliště (T. X, L., X S.) a zásilku, jak vyplývá z údajů na doručence založené ve spisu, v jejím bytě převzal její druh M. S., který převzetí zásilky také vlastnoručně podepsal.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, užití se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř., nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která má být doručena do vlastních rukou uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá.

V souzené věci se u doručovaného usnesení jednalo o písemnost, která neměla být doručena do vlastních rukou, a proto ji bylo možné doručit i jiné vhodné osobě, což byl podle údaje na doručence založené ve spisu, společně bydlící druh stěžovatelky.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudu nepředložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v tomto řízení, a ani jinak na tuto výzvu nereagovala. V daném řízení tedy není zastoupena.

Protože nebyl v soudem stanovené lhůtě především odstraněn nedostatek povinného zastoupení, a v podstatě již bez ohledu na to, že ve spojení s tím také nebyla v této lhůtě kasační stížnost doplněna, nebylo možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat. Nedostatek povinného zastoupení odstranění vad brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl, když stěžovatelka byla o následcích nerespektování výzvy soudu v usnesení ze dne 14. 6. 2007, č. j. 43 Cad 2/2006 - 41, poučena.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu

